

Dürer és a rinocérosz

– vidám bestiárium a néplélekről –

minden, még az Indiából
 érkező első rinocérosz is,
 amit a cambay-i szultán
 adományozott a goai
 portugál kormányzónak,
 aki az állatot postafordultával
 azonnal Lisszabonba küldte
 haragos és bőszi királyának,
 hogy a teremtmény végül
 Rómában kössön ki,
 bízva abban, a pápa
 döntőbírói jóindulatát elnyerik
 ezzel a portugál felek
 a délkelet-ázsiai bizonytalan
 határvonal rendezését illetően,
 tehát, ez az első orrszarvú,
 amely mélyen és őszintén
 megdöbbenetett az öreg kontinenst,
 közvetve ugyan, de a magyar
 néplelket erősíti. persze
 a magyar néplélek mondhatni
 sokszor, és gyanútlanul meghatódik.
 elég csak egy magyar ajkú
 aranyműves fiáról hallania,
 aki majdhogynem Gyuláról
 gyalogolt egyenesen Rómába,
 hogy a pápa új szerzeményét,
 a rinocéroszt megtekintse.
 gótikus lovagok látványához szokott
 kíváncsi, gesztenyebarna szemének

a gondviselés az állatot élő,
lélegző keresztnek jelenítette meg,
és a lény szarvát kiváltképp alkalmasnak
a finom kezek felhasítására.
későbbi, híres metszetén talán
épp az evilági bűnök túlzott kihangsúlyozása
miatt van egyel több szarv, a nyakszirten,
ami mint egy gerendából kiálló
nagyobb szálka, hirdeti a matéria
tanok szerinti óvatos feltámadását.
az orrszarvútól így titokban,
évszázadokig félni a reneszánsz
műve volt. a kiváló mű
pedig a fiú kézjegye. hiába
a magyarok ellenlábasaiknak
minden akciója, hogy szerintük
hullámsírt értek a csalfa remények
Liguria partjainál, csupán
a pápa-szépségű tenger megemlézése már
rabul ejti a Kárpátok mögé
húzódókat, és a hímszarvaséhoz
hasonló fuldoklás hangját
visszaverik sötét, és üreges
dombjaik, az ifjú nünbergi
származása pedig, mint rossz füst
kavarog egyre csak innen délre,
és keletre is; és egy kicsiny
ország hágóit lezárva, nézi
a rinocérosz kopott, címeres farát,
mint büszke apa.